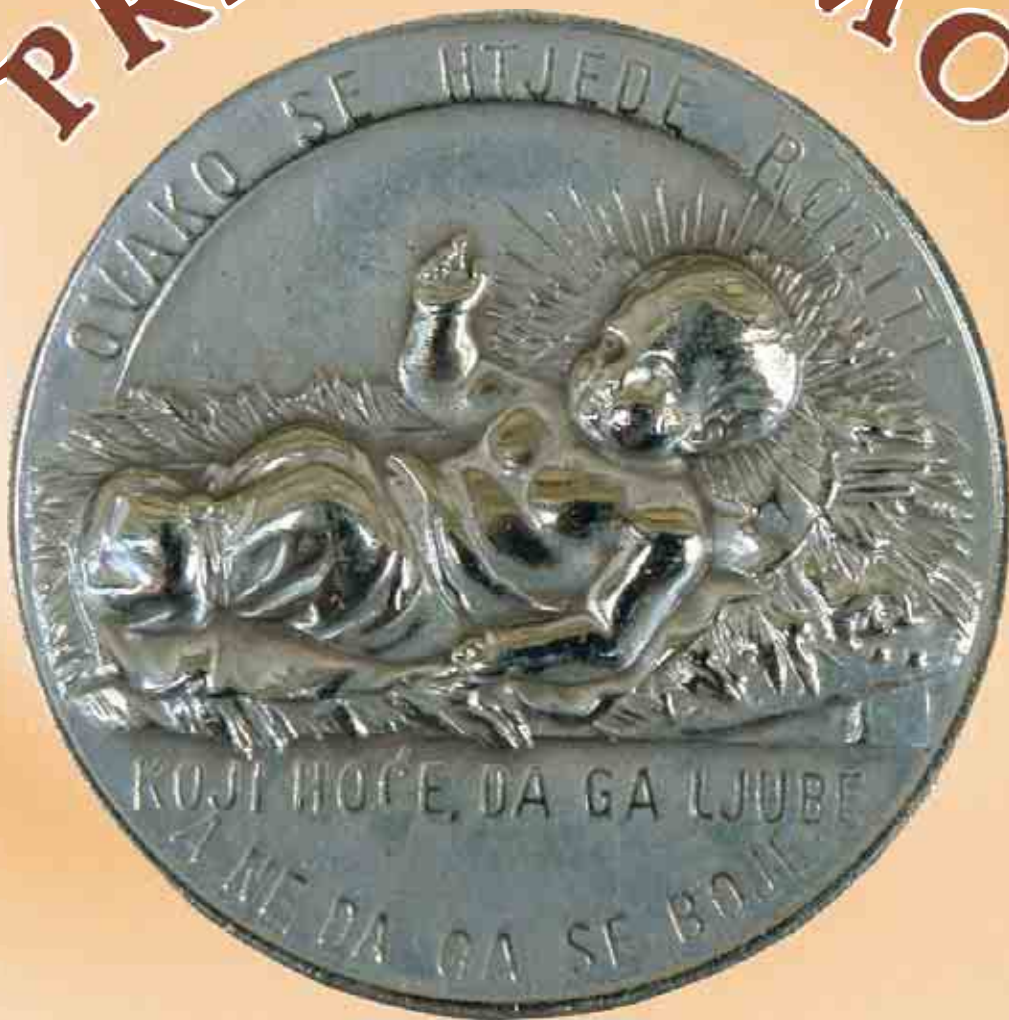

PRISTUPIMO

MALENOM ISUSU

Biblioteka: Stadlerovi tragovi – 2

Nakladnik

Družba sestara Služavki Malog Isusa
Provincija Presvetog Srca Isusova i Marijina
Nova Ves 55, Zagreb

Uredilo

Vijeće za apostolat zvanja i PMI

Jezično oblikovanje

Marica Motik, prof.
s. Ana Čajko – Šešerko, SMI

Grafičko oblikovanje

Damir Vokal

CIP zapis dostupan u računalnome katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod
brojem 782955

ISBN 978-953-99529-4-3

Naklada 2000 primjeraka

Tisak

D.R.I.M. d.o.o. Zagreb

Knjiga je tiskana sredstvima dobročinitelja.

**PRISTUPIMO
MALENOM ISUSU**

O štovanju
otajstva Utjelovljenja
u duhu sluge Božjega Josipa Stadlera

Zagreb, 2011.

*Isuse maleni,
prijatelju moj,
prati me, vodi
i uz mene stoj,
kao Božje dijete
da ti slavu dam
i da trajno ostanem
tvoj božanski hram.
A Nebeska Majka nek' me
trajno prati,
dobra tvoja, Isuse, a i moja
Mati.*

PREDGOVOR

Veličinu malenosti mogu i znaju otkriti samo velike duše. To je otkrio i dr. Josip Stadler, prvi vrhbosanski nadbiskup, kada je prepoznao Velikog Boga Stvoritelja u Onome koji se sam ponizio da postane malen i blizak svakome - u Djetetu Isusu. On, Stvoritelj i Svedržitelj svega vidljivog i nevidljivog htio je postati malo i nemoćno djetetašce da ga se ne bojimo.

Ta malenost Djeteta iz jasala nije idila s naših čestitaka oko kojega pjevaju anđeli, već je to prljava štala i oštra slama. Tu je prikazana Božja ljubav koja je i nama primjer kako ga nasljedovati u onima na rubu, koje društvo odbacuje kao izgubljene slučajeve - siromašne, bolesne, nemoćne, prevarene, osramoćene...

Po rođenju u štali Bog Svevišnji Gospodar i Stvoritelj postaje Ljubav kojom nas zamilova i postade posvjedočeno djelo. Od toga je trenutka postao kao malo nemoćno dijete.

O pobožnosti prema Djetetu Isusu u ovoj nas knjizi upoznaje s. Irena Olujević.

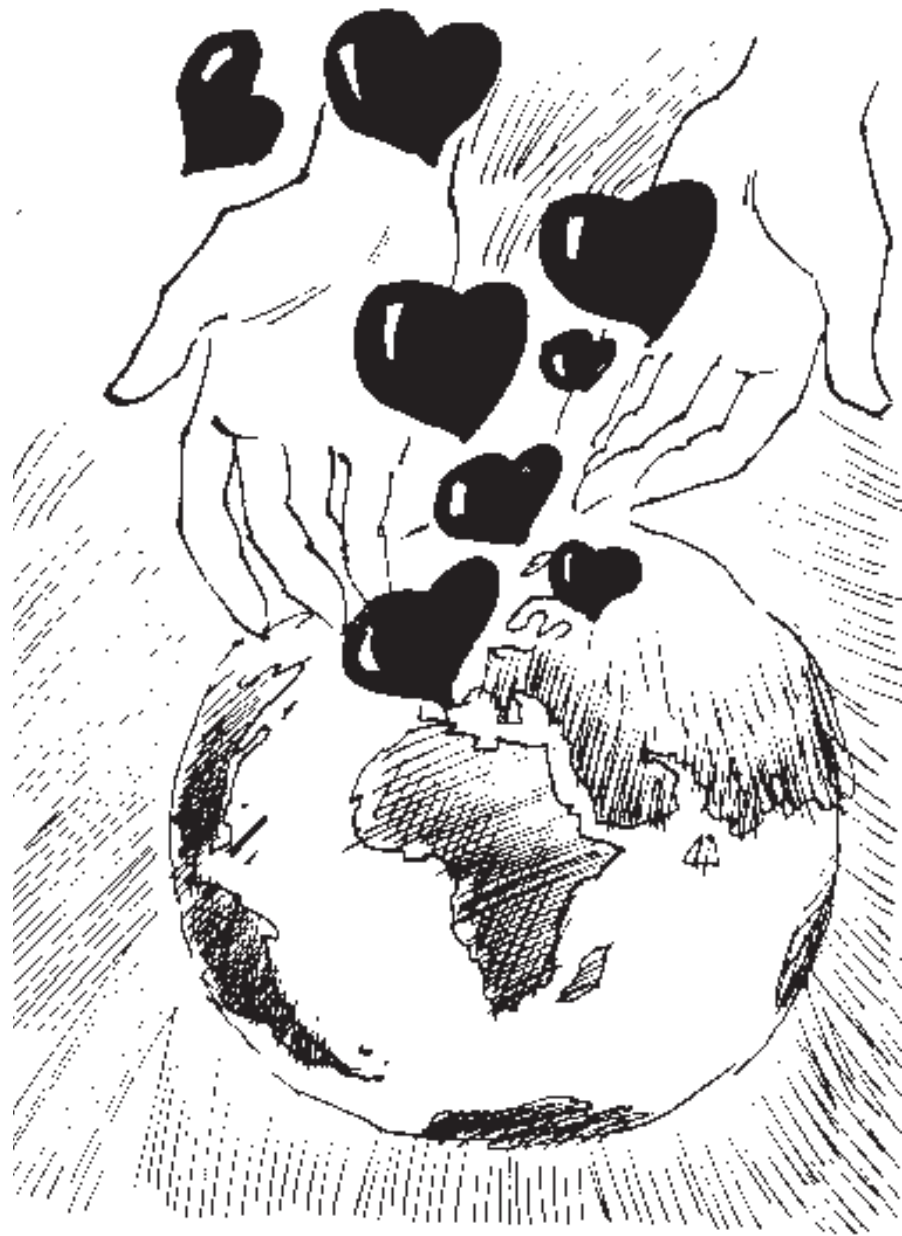
Od prvog vrhbosanskog nadbiskupa dr. Josipa Stadlera, čiji se kratki životopis nalazi na kraju ovog djela, imamo veliku ostavštinu duhovne baštine, a tek djelić ovdje otkrivamo. Za svakodnevno je slavljenje i čašćenje Djeteta Isusa čitateljima ovog teksta još ponuđen i prigodan izbor molitava i pobožnosti.

Neka ova knjižica bude poticaj svakome kome se nađe u ruci da u Isusovoj malenosti bude spreman služiti drugima poput sluge Božjega dr. Josipa Stadlera.

*s. Katarina Penić - Sirak
provincijska glavarica*

I. DIO
O POBOŽNOSTI DJETETU ISUSU

POBOŽNOST PREMA DJETETU ISUSU U CRKVI U VRIJEME OSNUTKA DRUŽBE

S. Irena Olujević

Ovo svoje, zbog vremenskog ograničenja, kratko izlaganje o temi pobožnosti prema Djetetu Isusu u Crkvi u vrijeme osnutka Družbe počela bih molitvom našega oca i utemeljitelja, dr. Josipa Stadlera, kojom on prikazuje Družbu Gospodinu prigodom njezina srebrnog jubileja 1915. godine. *„Milosrdni Isuse, koji si u svojoj prevelikoj ljubavi i mene učinio pastirom, dopusti da se pridružim onim prvim pastirima(...) te da Ti se s njima u Betlehemu poklonim. Evo me s jagnjetom u naručju pred Tvojim jaslicama(...) Preko ruku Tvoje i naše Majke Marije prikazujem Ti ovo jagnje, Kongregaciju Služavki Tvoga presvetog Imena, moleći Te ponizno da ga milostivo primiš(...)“* (M. Krescencija, str. 59.)

U ovim riječima pretkazana je sva zbilja stogodišnje povijesti darovanoga žrtvenog janjeta. Pod sigurnim okriljem Boga rođena kao dijete, Družba živi, raste, cvate i rađa plodove kakve može rađati samo žetva i to ona Isusova tipa, koja je od početka neposredno uključena u život te Družbe. Zato smo danas radosne jer „nas oko petsto članica

Družbe, zajedno s Utemeljiteljem“ pripremile smo dobro tlo za plodan rast. Zato je ovaj jubilej prigoda za zahvalu Gospodinu zbog Njegova trajna bdijenja nad nama i besprijekorna vodstva. Ujedno, prema riječima naše vrhovne poglavarice, č. m. s. Ljiljane Perković, to je ponajprije prigoda za zahvaljivanje, razmišljanje, istraživanje i vrednovanje prošlosti. Pogledu u prošlost svrha je osobna i zajednička obnova u sadašnjem trenutku, koji biva obogaćen svakim iskustvom i otkrićem. (Okružnica časne majke za 100-godišnjicu)

Želja mi je da ovo izlaganje bar malo tome pridonese. Služeći se dostupnom literaturom, razmotrit ćemo prilike u Crkvi u vrijeme osnutka Družbe s obzirom na pobožnosti koje su se u to vrijeme u njoj posebno prakticirale. Radi toga najprije nekoliko riječi o porastu kristocentričnih pobožnosti u Crkvi u drugoj polovici XIX. st. kako bismo u tom kontekstu vidjeli koje mjesto zauzima pobožnost prema Djetetu Isusu i od čega se sastoji. Budući da je naša Družba izrasla iz Kristova otajstva, konkretnije iz otajstva Njegova rođenja i djetinjstva, kažimo riječ dvije, o tome od čega se sastoji utjecaj pobožnosti prema Djetetu Isusu, na njezin duhovni profil.

1.

PORAST KRISTOCENTRIČNIH POBOŽNOSTI POTKRAJ XIX. STOLJEĆA

Na prvi pogled čini se da u Crkvi potkraj XIX. st. nema bitnih pomaka u smislu produbljivanja i razvijanja kršćanske duhovnosti jer se posvuda osjećala izoliranost koju su prouzročili protestantizam, liberalizam i modernizam. Osim toga, religiozni svijet morao se gorljivo boriti protiv novih ateističkih i antiklerikalističkih filozofija. Ipak i ovo razdoblje povijesti Crkve ima svoje, iako malobrojne svece koji su to postali jer su znali čitati znakove vremena i djelovati u Kristovu duhu. To su uglavnom utemeljitelji novih karitativnih kongregacija koji, kao učitelji duhovnog života, u svojim institutima preko kojih prakticiraju djelotvornu kršćansku ljubav u najzapuštenijim društvenim slojevima, uvelike pridonose obnovi kršćanskoga duhovnog života svjedočeći da je Kristova ljubav nedjeljiva od ljubavi prema braći. Jedna je od značajki duhovnog života druge polovice XIX. st., bilo biblijsko-apologetsko nastojanje katoličkih teologa i duhovnih učitelja da se katolici oslobode od „šoka“ koje je izazvalo tiskanje mitsko-racionalističkih „života Isusovih“, osobito Renanova. Na temelju biblijskih datosti, nastojalo se „rekonstruirati“ pravi lik Isusa Krista u njegovoj povijesnoj stvarnosti kao maloga djeteta, dječaka i odrasla

čovjeka, uklopljena u sva životna zbivanja. „Ovdje se može tražiti porast kristocentričnih pobožnosti koje odražavaju misterije Isusova zemaljskog, ljudskog života.“

Kristocentrizam se naročito iskazuje u vrlo raširenoj euharistijskoj pobožnosti te u snažno razvijenom kultu Srca Isusova i Djeteta Isusa. Ove, rekla bih, privilegirane pobožnosti toga razdoblja više-manje raširene u čitavu katoličkom svijetu pokazuju veliku želju vjernika katolika da postignu sjedinjenje s Bogom na biblijskoj i kristološkoj podlozi, koja počiva na solidnoj i zdravoj tradiciji Crkve.

Usredotočenost na osobu Isusa Krista, dakle, glavna je značajka kršćanske duhovnosti na kraju XIX. st., a sve se više produbljuje i u XX. st., tako da je Drugi vatikanski koncil posebno naglasio da sva duhovnost mora biti kristocentrična. Tome bitno doprinosi snažan zamah u prakticiranju navedenih pobožnosti. Svaka od njih usredotočena je na jedno određeno Kristovo otajstvo. Budući da su ta otajstva nedjeljiva, jer se sva odnose na jednoga Krista i svako izražava otkupiteljsku ljubav Božju prema čovjeku, mogli bismo reći da se u to vrijeme budi svijest u kojoj se na nov način počinje uočavati odnos Betlehema i Kalvarije.

Tako i jest, jer ako se „po rođenju Isusa Krista očitovalo čovjekoljublje Boga našega“, onda se ono

posebno očitivalo u srcu kao glavnom simbolu ljubavi i sjecištu svega što može stvoriti pravu ljubav. Plod ljubavi Božje prema čovjeku jest i ustanova Euharistije – sakramenta Isusove realne prisutnosti među ljubljenima.

Iz svega ovoga ipak ćemo izdvojiti pobožnost prema Djetetu Isusu u tom povijesnom razdoblju, razmotriti kako je i koliko bila raširena te kakav je intenzitet imala.

2.

KULT DJETETA ISUSA NA KRAJU XIX. STOLJEĆA

Od čega se sastojala pobožnost prema Djetetu Isusu?

Da bi pomoć u duhovnom rastu bila dragocjena i da bi bila izvor duhovnih vrijednosti za onoga tko je prakticira, pobožnost se prema Djetetu Isusu ne smije nikako temeljiti na sentimentalizmu, emocijama i iščekivanju čudesa, pogotovo onih materijalne prirode, nego je to prije svega izraz osobne vjere, predanja u ljubavi. Posrijedi je spoznaja Božje ljubavi i veličine te osobna raspoloživost da se odgovori na ljubav i uvijek čini Njegova volja.

Kult Djeteta Isusa nastaje, dakle, iz vjere i ljubavi, vjere koja proizlazi iz Božje Riječi i hrani se njome, liturgijom i naukom Crkve. Pobožnost pre-

ma Djetetu Isusu, kakva se prakticala u Crkvi potkraj XIX. st., ima upravo te kvalitete i zapravo je snažan odjek pobožnosti koja se osjećala već u njegovim prvim desetljećima.

Naime, termin „duhovno djetinjstvo“, koji se često upotrebljava u duhovnosti u to vrijeme, naslijeđen od velikih duhovnih pokreta u Francuskoj (kardinal De Berulle, Fenelon i Mme Gyron), susrećemo već kod talijanskog pasionista Lorenza Salvija (1782. – 1856.). Njegovo veliko djelo „L' anima innamorata di Gesu Bambino“ (Duša zaljubljena u Dijete Isusa) doživljava sedmo izdanje 1870. U tom, doktrinalno vrlo dobro postavljenu djelu, posvećenu „duhovnom djetinjstvu“, autor sve koji žele istinski duhovno rasti poziva neka „postanu duhovno maleni, kontemplirajući djetinjstvo Kristovo“ (Secondin: 109). Značajno je ukazati na njegovu prvu biografiju koja je izišla 1906. godine, malo nakon smrti sv. Terezije iz Lisieuxa, te uočiti kako se točno slažu u svojim raspravama o „duhovnom djetinjstvu“.

Što je zapravo Terezijin „mali put duhovnoga djetinjstva“, koji otkriva 1895. godine?

Posrijedi, naravno, nije infantilizam, kako ga mnogi u Crkvi još često karikiraju, ni duhovni kompromis, niti vraćanje u „zlatno dječje doba“. „Mali put“ jest odgovor koji je sv. Tereziji dalo Sveto Pismo na pitanje kako „postati svetom?“ U Knjizi

Izreka stoji: „Ako je tko sasvim malen, neka dođe k meni!“ (9,4) Riječ „malen“ zaokupila ju je i izazvala. Mala Terezija osjeća se pozvanom da „dođe“ i „sluša“. I zaista joj Bog preko proroka Izaije govori: „Kao što majka tješi svoje dijete, tako ću ja vas utješiti, nosit ću vas na grudima svojim i njihat i vas na svojim koljenima.“ (66,12-13)

Ove riječi bile su za Tereziju svjetlo, otkriće. Ostati „malena“ i to postojati „više i više“ da bi postala sasvim malena i u svoj čistoći „prihvatila“ Kraljevstvo: „Ako ne postanete kao djeca, nećete ući u Kraljevstvo Nebesko“ (Mt 10,15) (usp. Courad De Meester: Prazne ruke, Zagreb, 1978, str. 66-68).

Pobožnost štovanja Isusova djetinjstva privlačila je jednostavne narode (ljude), koji su posebno rado posjećivali mjesta gdje su se prakticirale pobožnosti pred slikom ili kipom Djeteta Isusa, gdje su se dobivale posebne milosti atribuirane božanskom Taumaturgu.

U to se vrijeme u katoličkom svijetu mogu istaći tri velika središta gdje se na poseban način razvio kult Djeteta Isusa – Meksiko, Filipini i središnja Europa.

U Meksiku kult niče u svetištu Senor de los Plateros, širi se u SAD te naročito u Latinsku Ameriku, a potvrđuje se zavjetnim darovima kojih ima više od 500, počevši od prošlog stoljeća do naših dana. Na Filipinima je ta pobožnost posebno prak-

ticirana u augustinskoj crkvi u Cebu i potkraj XIX. st. doživljava snažan procvat kada je cijeli grad posvećen Djetetu Isusu kao svome prvom zaštitniku. U središnjoj Europi mjesto je brojnih hodočašća Salzburg i Loreto Kindl, gdje su nastale osobite praktične pobožnosti prema Djetetu Isusu.

Također u Rimu, u crkvi Santa Maria in Ara coeli, kult Djeteta Isusa dobiva nov zamah 1897., kada je papa Leon XIII. svečano okrunio kip Malog Isusa koji časte naročito djeca Rima i čitava svijeta. Naime, od tog je vremena uveden običaj da djeca odasvud šalju pisma moleći u njima svoga Malog Zaštitnika za pomoć. Na dan 20. studenog iste godine, odobrenjem Svete Stolice, osnovana je pri spomenutoj crkvi pobožna Udruga Djeteta Isusa sa svrhom da širi ljubav i kult Maloga Isusa među djecom.

Deset godina prije, 24. svibnja 1887., isti papa posebnom ispravom proglašava oltar u kapelici Djeteta Isusa zauvijek privilegiranim te daje dozvolu prema kojoj svećenici hodočasnici cijele godine svakodnevno mogu slaviti svetu misu u čast Malom Isusu.

Pobožnost prema Praškom Djetetu Isusu, koju su još 1628. započeli bosonogi karmelićani u Pragu, u tom razdoblju dobiva nov zamah, za što je najzaslužniji kardinal Franz Schonbron. On osniva Bratovštinu Djeteta Isusa, čiji statuti 13. svibnja 1895. dobivaju papinsku potvrdu. U posljednjem

desetljeću XIX. st., kult Praškoga Djeteta Isusa pro-
dire i u Italiju.

Preuzimaju ga oci karmelićani u Arenzanu, gra-
diću nedaleko od Genove, kako bi uputili vjernike
da žive „put duhovnoga djetinjstva“ prema nauku
sv. Terezije iz Lisieuxa. U toku cijele godine ondje
prođe tisuće hodočasnika, časteći Dijete Isusa.

S molitvom i slušanjem Božje Riječi iz vjerničkih
je srdaca iznikla i sljedeća molitva, koja se svakod-
nevno čuje u Arenzanu:

„Presveto Dijete, učini da Te ljubim.
Očisti moje srce da bi bilo Tvoje.

Daj mi samo jedno: svoju ljubav kako bi moja
duša mogla biti za navijek ujedinjena s Tobom.“

(G. della Croce, str. 203.)

U povijesti kulta Praškoga Djeteta u Italiji vrlo je
važna 1895. godina. Tada bosonogi karmelićani iz
Milana upućuju molbu kardinalu nadbiskupu Karlu
Ferariju neka u njihovoj crkvi Corpus Domini intro-
nizira kip Maloga Isusa iz Praga kako bi ga vjernici
častili.

Kardinal im potvrdno odgovara: „Presretan sam
što se i u ovom gradu, posredstvom sinova Karme-
la, promiče pobožnost Malom Isusu iz Praga. Bla-
goslivljam pokretače ove pobožnosti kao i sve koji
će je prakticirati i širiti kako bi uvijek sve više u
srcima oživljavali vjeru i ljubav prema Božanskom
Otkupitelju“ (Giovanna della Croce: Gesu Bambino

nel Carmelo Teresiano, Milano 1967., str. 194.) . Oci karmelićani mnogo su pridonijeli širenju pobožnosti prema Djetetu Isusu i preko knjiga, propovijedi, brošura.

Eto, takvo je otprilike bilo stanje u Crkvi u vrijeme osnutka Družbe s obzirom na kult Djeteta Isusa. Naravno, ne mislim da sam i upola iscrpila što se o toj, tada zaista raširenoj pobožnosti, moglo reći, ali opća je slika, držim, naznačena.

3.

POBOŽNOST PREMA DJETETU ISUSU I DUHOVNI PROFIL DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOG ISUSA

Naša Družba izrasla je iz Kristova otajstva, konkretnije iz otajstva Njegova rođenja i djetinjstva, „prema kojemu sestre gaje posebnu pobožnost i koje je omiljeli predmet njihova razmatranja“ (Konstitucije, gl. XIII, čl. 94)

Temelj pobožnosti Služavki Malog Isusa prema Djetetu Isusu jest istina o Utjelovljenoj Riječi Božjoj koja je izražena u Ivanovu Evandjelju (1, 14.18):

„I Riječ tijelom postala i nastanila se među nama. I mi smo promatrali slavu njegovu, slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca – pun milosti i istine. Boga nitko nikada nije vidio: Jedinorođenac – Bog, koji je u krilu Očevu, on ga je objavio.“

U pobožnosti i kontemplaciji ovog otajstva želimo ući što dublje u veliko Kristovo otajstvo, čitajući i meditirajući Riječ Božju. Po toj Riječi shvaćamo da je to Dijete „ Emanuel“, „Bog s nama“ (Iz 9,5) „i na njemu će počivati Duh Božji u svojoj svojoj punini“ (Iz 11,2). Zatim, doznajemo da je On Život i Svjetlo koje dođe obasjati čitav svijet. On je Riječ života koja bijaše kod Oca i pokaza se nama (Ivanovo Evanđelje i Prva poslanica, prvo poglavlje).

Sve te i mnoge druge riječi koje se u Svetom pismu odnose na Isusa moraju biti predmet naše meditacije kako bi nam u srcu nikla duboka pobožnost prema Djetetu Isusu, pobožnost koja malo-pomalo postaje klanjanje otajstvu i posvećenje čitave osobe koja tako postaje spremna izvršiti Njegovu volju želeći mu se svidjeti u svemu.

Svaka prava pobožnost vodi u proces nasljeđivanja samog modela pobožnosti. Tako je i s pobožnošću prema Djetetu Isusu, koja, po ustrajnom prakticiranju, čini da pomalo usvajamo Njegove kreposti, tj. kreposti Njegova djetinjstva.

1) To su prije svega malenost i poniznost, koje su nužno ugrađene u središtu naše duhovnosti. Svoj duhovni lik oblikujemo po uzoru na Njega Malenoga. Dijete je biće koje je sasvim slabo, nesposobno brinuti se o sebi, biće koje potpuno ovisi o drugima. Od dubokih korijena oholosti i samoljublja čovjeka može osloboditi jedino malenost i poniznost

Isusova, malenost i poniznost Riječi postale tijelom koju želimo kontemplirati i usvojiti gledajući u betlehemske jasllice.

2) Malenost u sebe uključuje siromaštvo, jednostavnost, poslušnost.

3) Iz svega toga pak izvire prevažna krepost bez koje se ne može zamisliti rast u duhovnom životu – krepost prepuštanja Bogu s punim povjerenjem, onako kako se Dijete Isus prepušta Marijinim rukama i njezinoj brizi i njezi. Tako nas pobožnost prema Djetetu Isusu vodi k savršenoj ljubavi.

Iza molitve i kontemplacije služavka Malog Isusa ide u akciju, ali ne prestaje biti usredotočena na Isusa Krista, sada više u antropološkom vidu, tražeći ga u svakom čovjeku. Isus je privilegirao siromahe i oni su nam poticaj da jače vidimo Krista jer je On više izražen u onima kojima nešto treba.

Misterijem Djeteta Isusa posebno je bio zadivljen naš otac Utemeljitelj. U baštinu nam je ostavio prekrasne rečenice koje izražavaju njegovu odanost, ljubav i duboku pobožnost prema Isusu u Betlehemu. Po njemu se bespomoćno Dijete Isus nalazi u svakom siromahu, patniku, čovjeku kojemu je potrebna pomoć. Dao nam je, nadahnut Duhom Svetim, naziv Služavke Malog Isusa želeći da zaista budemo malene kako bismo mogle prepoznati Njega Malenoga u poniženom bratu čovjeku.

Završavam njegovim riječima:

„Gledam drago djetesce, gdje plače u jaslama, slabo je, tužno, siromašno, nevoljno, a srce mi kaže, da je to djetesce moj Bog, koji zato postade djetetom, da ga se ne plašim, već da mu upravo trčim i da ga ljubim svim srcem, svom dušom.“ (Vrhbosna, 3/1901.)

BIBLIOGRAFIJA:

STADLER, J.: Vrhbosna, 3, Sarajevo 1901.

ZWIEFELHOFER, K.: Povijest Družbe sestara Služavki Malog Isusa, rukopis, Sarajevo 1924.

BORIELLO, L., DELLA CROCE G., SECONDIN B.: La spiritualita cristiana nell'eta contemporanea, Ed. Borla, Roma 1985.

MORIETTI, R.: La devozione al S. Bambino Gesu di Praga, Ed. o.c.d., Roma 1987.

STEIN, E.: Misterij Božića, Zagreb 1968.

COURAD DE MEESTER: Prazne ruke, Zagreb 1978.

DELLA CROCE, G.: Gesu Bambino nel Carmelo Teresiano, Milano 1967.

Predavanje održano na studijskim danima u Sarajevu u povodu 100-te godišnjice osnutka Družbe (listopad 1990.) preuzeto je iz zbornika Sto godina u službi Maloga Isusa, Zagreb, 1994, str. 14.-18.

II. DIO

IZ DUHOVNE BAŠTINE
sluge Božjega Josipa Stadlera

Prvi vrhbosanski nadbiskup, dr. Josip Stadler bio je čovjek jake vjere i predanja u Božju volju. U srcu je osjetio poticaj Duha Svetoga da slijedi Isusovu milosrdnu ljubav prema siromašnoj i osamljenoj braći. Duboko zahvaćen misterijem Božića u svakom je siromahu gledao bespomoćno Betlehemske Dijete koje u njima moli za pomoć. Iz njegove pisane baštine izdvajamo...

- * Pobožnost je vježba koju vjernici prihvaćaju, a Crkva odobrava radi iskazivanja časti nekoj svetoj osobi ili stvari. Takve pobožnosti ustanovljuje Crkva vođena Duhom Svetim prema potrebama raznih vremena i naroda na slavu Božju i našega Gospodina Isusa Krista, u čast Majke Božje, u čast anđela i svetaca, na posvećenje duša i na korist cijeloga kršćanskoga društva i cijeloga svijeta. Kod svake pobožnosti valja imati na pameti četiri stvari: sam predmet štovanja, svrhu koju kanimo tim štovanjem postići, posebne vježbe kojima se iskazuje počast predmetu štovanja i kojima se postiže predstavljena svrha, odnosno plod, što ga proizvode te posebne vježbe.
- * Sve naime pobožnosti i sve svetkovine ustanovljene u čast našega Gospodina imaju pred očima uzvišenost osobe Isusa Krista; no povrh toga ima svaka posebna pobožnost nešto osobito, što poštuje, i to jedna poštuje jedno njegovo otajstvo, a druga drugo; jedna ističe jedna njegova svojstva ili njegove vrline, a druga druge; upravo po tom

posebnom obilježju razlikuju se pobožnosti jedna od druge. Budući da ne možemo u jedan mah ovdje na zemlji slaviti sve vrline i svojstva našega Gospodina, mi ih poštujemo pojedinačno posebnom pobožnošću i posebnom svetkovinom.

* Imajući na pameti jedno od najvećih otajstava naše svete vjere kojim je Otac nebeski odabrao Blaženu Djevicu Mariju za Majku Sina svoga, koga je ona začela po Duhu Svetomu, a preko kojega je utjelovljeni Sin Božji Isus Krist na slavu svojega Oca i za naše spasenje postao ovisan o Mariji svojoj Majci, nastala je predraga Kongregacija Maloga Isusa da njezine službenice uvijek razmišljaju o tom velikom otajstvu, kada je Sin Božji postao čovjekom (25. 3.), kada se rodio (25. 12.), i kada se svemu svijetu objavio (6. 1.), te bio ovisan o svojoj Majci kroz trideset godina tako da je njoj posvetio sve svoje godine, a cijelomu svijetu tri i pol godine; ali trba znati, da je Gospodin Isus i time, što je kroz trideset godina ovisio o Majci Mariji više učinio na slavu svoga Oca Nebeskoga i za spasenje roda ljudskoga, nego bi da je kroz to vrijeme išao po svem svijetu čineći čudesa i naviještajući riječ Božju jer je takva bila volja Božja. Da tu neiskazanu Isusovu ovisnost o Mariji poštuju i nasljeđuju, pametno običavaju službenice Maloga Isusa svaka pred svoje ime staviti: M. tj. Marija. I tako je sva-

ka službenica Maloga Isusa prava ropkinja Isusova i Marijina, kojoj uvijek leži na srcu dužnost, da svom dušom i svim svojim životom ljubi Maloga Isusa moleći Mariju da joj tu ljubav isposluje od svoga Sina.

✱ Ima slika, koje predstavljaju Isusa kao dijete pokraj Majke Marije. U Njemu je izražena i nježnost Njegova djetinjstva i veličanstvo Njegova božanstva. Jednom ručicom pokazuje On nebu i zemlji, pokazuje ljudima i anđelima, pokazuje pravednicima i grješnicima, pokazuje nama i Mariji svoje srce kao ognjište svoje ljubavi i vrutak svih milosti, drugom pak rukom umiljato pokazuje na Majku Mariju. Što nam time htjede reći? Htjede reći: Dođite svi k meni, moje će vam Srce dati obilne milosti, ali obratite se mojoj i vašoj Majci jer ona gospoduje mojim Srcem, ona ima ključ mojega Srca, ona je posjednica, čuvarica i djelateljica svih milosti Srca moga.

✱ Dobro je često govoriti Malom Isusu: Što si Ti manji, to si meni draži jer si se upravo tako htio u štali na slami roditi da Te ljubim. O sretna slamo, na kojoj ležaše Mali Isus! Ljepša si od svih ruža i ljiljana; koja te rodi zemlja? Ne daješ ti časovita ognja da zapaljena časak planeš pa da te nestane, nego zapaljena ognjem Onoga koji na tebi leži, pružaš vječni žar, kojega ne mogu rijeke voda utrnuti. Toliko razgaraš u srcima oganj ljubavi.

- * O ognju, koji uvijek goriš, užeži i mene! Oj pelecice, oj živinice, diš'te parom, da ne zebe svega svijeta Bog!
- * Bit će istina borbe, neprilika, napasti svakojakih, ali se ne bojte jer je Mali Isus jači od svih naših neprijatelja. Što bi Mali Isus nagradio, ako ne Vaše borbe, neprilike i napasti u kojima mu pokazujete svoju vjernost, odanost i ljubav. On hoće da mi mnoge stvari trpimo Njemu za ljubav, a da i ne znamo zašto trpimo jer hoće da se Njemu kao svojemu zaručniku posve povjerimo. To bi od nas kao Njegovih zaručnica bilo ružno, kad bismo ga pitali, a zašto jednu vodi putem radosti, a drugu putem trpljenja, velim putem trpljenja, a ne žalosti jer Mali Isus ne će da ste žalosne, nego hoće da mu veselim srcem služimo.

- * Vidite kako nas Bog odvraća od grijeha. A kada smo sagriješili, onda nas milošću potiče na pokoru i hoće da nam bude žao što smo ga uvrijedili, ali on ne dopušta da budemo odviše žalosni jer nas to priječi u dobru. Prevelika žalost za počinjene grijeha, može biti grijeh: tako nas Gospodin voli da, kada smo ga uvrijedili, opet želi nam oprostiti i zaboraviti naše grijeha pa kada On zaboravlja, zaboravimo i mi prošle grijeha, koje smo okaljali pa samo nastojmo omiljeti Malom Isusu.

- * Dao Mali Isus da vi sve i ja s vama budete krotke i ponizne u srcu pa ćete onda uživati onaj mir kojega svijet ne može dati, a niti ga uzeti.
- * Držite se pravila pa se ne bojte grijeha; držite se pravila pa ćete se sigurno posvetiti; držite se pravila pa ćete bez sumnje omiliti Malom Isusu, koji nam je draži što je manji, jer je upravo zato postao majušan što je htio da ga ljubimo, a ne da ga se bojimo. Držite se pravila pa će Vas Mali Isus sam u nebu dočekati i ovjenčati vas krunom vječnoga života.
- * A Ti, Mali Isuse, koji si u svojoj ljubavi, ovu malu četu službenica svojih oko sebe sakupio, čuvaj ih od svakoga zla i obdari ih obiljem svojih milosti da Ti ni jedna ne bude nevjerna, nego da svaka ustraje do smrti tako da je Ti iza smrti uzmeš k sebi u nebo, za što Te klečeći i sklopljenim rukama u svoj svojoj poniznosti moli Tvoj pravi, premda nevjerni, sluga Josip.
- * O sretna slamo, na kojoj ležашe Mali Isus!
- * Što Mali Isus od vas traži? Da mu kao prave služavke služite, dakako, ne kako Vi hoćete, nego kako On hoće i želi.
- * On daje milost onomu koji zapovijeda da zapovijeda, a onomu koji sluša daje milost da sluša.
- * Preblaženoj Djevici odredio je Bog, Otac jedinoga Sina svojega, koga On, od srca svoga rođenoga

jednakoga sebi, kao samoga sebe ljubi, tako da, naravno, jest jedan te isti zajednički Sin Boga Oca i Djevičin. I u taj tren Sin je Božji od nje čovjekom postao i ljudima je dao vlast da budu sinovi Božji, koji vjeruju u Ime Njegovo.

- * A kada se pojavio utjelovljeni Sin Božji kao malo djetesce, onda je svojom ljubavlju i djetinjom ljubljenošću nas grešnike k sebi privukao tako da se od njega ne može nitko otrgnuti.
- * I tako je Bog ljubio ovaj svijet, da je za njega svoga Sina dao, a Sin je tu ljubav izvanrednim načinom u prvom času svojega pojavka na svijetu istaknuo time što je iz ljubavi prema nama ljudima i radi našega spasenja sišao s neba postavši Djetesce od blažene djevice Marije.

- * Rodio se kao djetesce, pa da otkloni svaki strah od nas što je učinio? Sakrio je svoju mudrost u djetinju dob da ne može govoriti i da te ne može optužiti niti ukoriti, nego te blagim i nježnim licem k sebi priteže. Sakrio je svoju moć u djetinju nemoć da te kazniti i da te udariti ne može. I one nemoćne ručice dao si je svezati od Majke pelenicama, samo da se ne bojiš k njemu pristupiti. Sve što bi god nas grešnike moglo od Njega odstraniti, sakrio je, samo da k Njemu s velikim pouzdanjem stupimo.

- * Da imaš na sebi ne znam koliko i velikih grijeha, ne boj se jer je došao na svijet ne da te kazni, nego da te spasi.
- * A zato je Djetešce postao da se zbog tih grijeha na te ne rasrdi jer dijete se ne zna razljutiti. A ako se i rasrdi, brzo se ublaži.

- * Pristupite, dakle, k Malom Isusu dok je malen, dok se čini kao da je zaboravio na svoje veličanstvo. Upravo se zato htio tako malešan roditi jer je htio da ga ljubimo, a ne da ga se bojimo.
- * Gle, On se dao zamotati u pelenice da tebe razveže i odmota te oslobodi od veza paklenih; On je postao siromašan da tebe učini dionikom svoga blaga nebeskoga i božanskoga; On je postao nemoćan da tebe učini jakim protiv tvojih neprijatelja; On je htio već kao djetešce trpjeti i plakati da svojim suzama opere grijeha tvoje.
- * Gospodine! Ako mi ne možemo zadovoljiti za uvrede, što smo ti ih nanijeli, evo ovo Djetešce, koje jauče, koje plače, koje strepi od zime na slami u ovoj špilji, daje ti zadovoljštinu za nas i ište da nam se smiluješ.
- * Eto milosrđa Sina Božjega, a našega Spasitelja koji ti govori: Uzmi Mene i spasi sebe!
- * Za nas se je, dakle, On rodio, a ne poradi anđela.

- * Mali Isus htio je imati malenih oko sebe da mu služe. I eto je u svima Vama našao te malene duhom da Gospodina Isusa to više i jače zavolite što je manji.
- * Napokon kao služavke Maloga Isusa pristoji se da upravo gorite od ljubavi prema Njemu.
- * A kada je Bog htio svijetu pokazati kako ga neizmjeno ljubi, onda kao da je tražio po svijetu nešto da tu ljubav otkrije pa nije, da tako kažem, ništa tako nježno našao, nego maleno dijete.
- * Sjetite se, kako je Mali Isus još manji u Presvetom Sakramentu, koji je ustanovio za hranu naših duša.
- * Imajte pred očima, kada za djecu i oko djece radite, da Presveti Mali Isus u toj djeci plače, zimu i žegu trpi, bolesti i sve ostale nevolje njihove podnosi pa ćete uvijek svoje dužnosti veselo i zdušno obavljati i vaša će misao uvijek biti kod Presvetog Maloga Isusa u Betlehenskoj štalici.
- * Evo me s malim janjetom u naručju pred Tvojim jaslicama gdje ležiš na slami povit u pelenice, gdje dršćeš od zime, i vidim gdje nad Tobom dišu dvije životinje da svojom parom čine da ne zebe svega svijeta Bog.
- * O preljubljeni Isuse, daj da radi Tvoje božanske časti mi odsada samo za Te živimo i da ne znamo ni za kakvu drugu radost, nego za tu, da samo

Tebe ljubimo i jedino Tebi služimo.

- * Budi Ti jakost u našim napastima i borbama, da ih mi Tebi na slavu hrabro prevladamo i u Tvojim službi do konca svoga života ustrajemo te primimo krunu vječnoga života u Tvojem kraljevstvu nebeskom.
- * Dao vam Gospodin Mali Isus da nastojite u svojem životu jedino Njemu ugoditi, jedino Njegovu svetu volju činiti, jedino Njemu biti slični, osobito u tihom trpljenju s Njime i s prežalosnom Njegovom i našom Majkom Marijom.

- * Ovako se htjede roditi koji hoće da ga ljube, a ne da ga se boje.
- * Isus je svagdje i vazda plod i Sin Marijin, a Marija je svagdje pravo pravcato stablo, koje nosi plod života.
- * Bez Isusa nema nigdje na svijetu prave ljepote ni dobrote.

Središte svih vremena, središte ovoga i svih budućih vjekova, središte svega svijeta, svega roda ljudskoga, svakog pojedinog čovjeka jest Gospodin Isus Krist, Sin Boga Živoga i Marijin. Iz tog središta potječe i k tome se središtu vraća sve što se tiče Boga i vječnosti.

- * Tko Isusa nađe, dobro je blago našao, a tko Isusa izgubi, premnogo je izgubio, i više nego sav svijet.
- * Gledam drago Djetesće gdje plače u jaslama, slabo je, tužno je, nevoljno; a srce mi kaže da je to Djetesće moj Bog, koji zato postade Djetetom da Ga se ne plašim, već da mu upravo trčim i da Ga ljubim svim srcem, svom dušom.
- * Jaslice, Presveti Oltarski Sakrament, Križ, što nam drugo kazuju, ako ne ljubav, kojom nas hoće k sebi privući i k svojem Presvetom Srcu privinuti, koje je dao kopljem i otvoriti da vidimo kako je i zadnju kap krvi za nas dao, samo da mu za toliku ljubav vratimo ljubav.

III. DIO
MOLITVE DJETETU ISUSU

LITANIJE U ČAST BOŽANSKOG DJETETA ISUSA

Gospodine, smiluj se.

Kriste, smiluj se.

Gospodine, smiluj se.

Kriste, čuj nas.

Kriste, usliši nas.

Oče nebeski, Bože, smiluj nam se.

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se.

Duše Sveti, Bože, smiluj nam se.

Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se.

Djetešce Isuse, pravi Bože, ***Smiluj nam se!**

Djetešce Isuse, Sine Oca vječnoga,

Djetešce Isuse, Riječi tijelom postala,

Djetešce Isuse, Oče vječnosti,

Djetešce Isuse, željo naroda,

Djetešce Isuse, očekivanje pravednika,

Djetešce Isuse, ljubimče svih svetih duša,

Djetešce Isuse, začeto po Duhu Svetom,

Djetešce Isuse, koje se nisi ustručavalo krila Djevičina,

Djetešce Isuse, koje si uzelo obličje sluge,

Djetešce Isuse, koje si pohodilo Elizabetu u krilu svoje djevičanske Majke,

Djetešce Isuse, željom od Marije i Josipa iščekivano,

Djetešce Isuse, od Djevice u Betlehemu rođeno,

Djetešce Isuse, u pelene povijeno i u jasle položeno,

Djetešce Isuse, koga su anđeli navijestili i pastiri pohodili,

Djetešce Isuse, kod obrezanja ranjeno,
Djetešce Isuse, kojemu je bilo nadjenuto preslavno
ime Isus,
Djetešce Isuse, kojemu su se poklonili mudraci,
Djetešce Isuse, koje je Djevica Marija u hramu pri-
kazala,
Djetešce Isuse, koga je Herod progonio,
Djetešce Isuse, koga je sveti Josip s Majkom poveo
u Egipat,
Djetešce Isuse, učitelju poniznosti i poslušnosti,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, opro-
sti nam, Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši
nas, Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj
nam se!

Pomolimo se:

Bože, Tvoj se Jedinorođenac pojavio u našem
ljudskom tijelu te smo spoznali da nam je izva-
na sličan. Daj, molimo Te, da nas On iznutra, u
duhu, obnovi, po Kristu Gospodinu našem. Amen.

KRUNICA NA SLAVU MALOGA ISUSA

kako ju svakodnevno mole sestre Služavke Maloga Isusa

Bože u pomoć mi priteci.

*Gospodine pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu...

1. Božansko Djetešce Isuse, koji si radi našega spasenja ostavio krilo Očevo i, začet po Duhu Svetom nisi zazirao od krila Djevice Marije; Ti, vječna Očeva Riječ, postao si tijelom i primio obličje sluge, smiluj nam se.

Maleni Isuse, smiluj nam se!

2. Božansko Djetešce Isuse, koji si pod srcem djevičanske svoje Majke pohodio Elizabetu i svoga preteču Ivana Krstitelja napunio Duhom Svetim da ga posvetiš već u Majčinu krilu, smiluj nam se.

Maleni Isuse, smiluj nam se!

3. Božansko Djetešce Isuse, koji si devet mjeseci boravio u krilu svoje Majke, za kim su čeznuli i koga su očekivali Tvoja Majka Marija i sveti Josip da Te prikažu Bogu Ocu za spasenje svijeta, smiluj nam se.

Maleni Isuse, smiluj nam se!

4. Božansko Djetešce Isuse, koji si rođen u Betlehemu od Djevice Marije i kao dijete bio povit u pelene, koga su navijestili anđeli i pohodili pastiri, smiluj nam se.

Maleni Isuse, smiluj nam se!

5. Božansko Djetešce Isuse, koga su nakon osam dana obrezali i prozvali imenom Isus, da bi već tada bio obilježen krvlju kao Spasitelj, smiluj nam se.

Maleni Isuse, smiluj nam se!

6. Božansko Djetešce Isuse, koga je zvijezda pokazala trima mudracima da Ti se poklone u naručju Majke i obdare Te tajanstvenim darovima; zlatom, tamjanom i dragocjenom pomašću, smiluj nam se.

Maleni Isuse, smiluj nam se!

7. Božansko Djetešce Isuse, koga je djevičanska Majka u hramu prikazala, Šimun uzeo u naručje, a proročica Ana objavila izraelskom narodu, smiluj nam se.

Maleni Isuse, smiluj nam se!

8. Božansko Djetešce Isuse, koga je kralj Herod htio pogubiti, ali Te je sveti Josip s Majkom odveo u Egipat da tako umakneš umorstvu i proslaviš se svjedočanstvom Nevine dječice, smiluj nam se.

Maleni Isuse, smiluj nam se!

9. Božansko Djetešce Isuse, koji si s Majkom Marijom i svojim hraniteljem Josipom boravio u Egiptu sve do Herodove smrti, smiluj nam se.

Maleni Isuse, smiluj nam se!

10. Božansko Djetešce Isuse, koji si se sa svojim roditeljima vratio u zemlju izraelsku te si nakon

mnogih nevolja na putovanju stigao u Nazaret, smiluj nam se.

Maleni Isuse, smiluj nam se!

11. Božansko Djetešce Isuse, koji si u svetom nazaretskom domu bio poslušan svojim roditeljima, živio sveto, trpio siromaštvo, podnosio napore rada i rastao u mudrosti, dobi i milosti, smiluj nam se.

Maleni Isuse, smiluj nam se!

12. Božansko Djetešce Isuse, koji si kao dječak od dvanaest godina bio poveden na hodočašće u Jeruzalem, koga su izgubljenog roditelji žalosni tražili i nakon tri dana s radošću našli gdje sjediš s učiteljima, smiluj nam se.

Maleni Isuse, smiluj nam se!

*I Riječ je tijelom postala!

*I prebivala među nama!

MOLITVA MALOM ISUSU

Božansko Djetešce Isuse, koji si nam dao milost da Ti služimo u malenima i nemoćnima, daj da ne iznevjerimo tu milost površnim i nemarnim životom. Daj da prema konstitucijama vršimo savjesno svoje svete zavjete: čistoću, siromaštvo i poslušnost. Nauči nas da ustrajno slijedimo Tvoje krjeposti: poniznost, skromnost, samozataju i ljubav. Neka nam Tvoja milost privede mnogo dobrih i razboritih članica. Bdi svojim okom nad nama. Užezi u nama oganj svoje ljubavi, da samo Tebe tražimo i jedino za Tebe živimo. Sjedini nas sa sobom i učini srca naša po Srcu svojem.

Božansko Djetešce Isuse! Budi nam pomoć i snaga u napastima, jakost u poteškoćama i utjeha u nevoljama. Daj da u kušnjama naučimo kako je spasonosno tebe ljubiti. Posveti našu prošlost, sadašnjost i budućnost da uzmognemo jednoga dana doći k Tebi kao prave Tvoje zaručnice.

Predobri i milosrdni Isuse! Isplati blagom svojih neizmjernih zasluga dugove naših preminulih sestara i dopusti im da uđu u zajedništvo Tvojih svetih. Amen.

DEVETNICA U ČAST MALOM ISUSU

Prvi dan

Odluka, obećanje i očekivanje Mesije

U ime Oca ...

* Bože, u pomoć mi priteci.

* Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu...

1. Božanski Jedinorođenče vječnoga Oca, duboko ti se klanjamo i priznajemo Te svojim Gospodinom i Bogom. Tebi je povjerenno naše otkupljenje u vječnom naumu nezizmjernoga milosrđa. Smjerno Te molimo:
- Udijeli nam postojanu volju da odgovorimo daru Tvojega otkupljenja.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

2. Blagoslovljeni pupoljče Blažene Djevice Marije, koji si obećan našim praroditeljima poslije grijeha, duboko Ti se klanjamo i priznajemo te Bogočovjekom. Ti si nam vratio izgubljene darove. Pouzdano te molimo:
- Udijeli nam milost da budemo vjerne Bogu, kao što je Bog vjeran nama.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

3. Spasitelju svijeta, koga su navijestili toliki proroci, za kim su čeznuli toliki naraštaji, zahvaljujemo ti što si nas sačuvao do punine vre-

mena. Molimo te, učini nas dionicima one milosti koju si nam zaslužio.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

* Rosite, nebesa, odozgor i oblaci daždite pravednošću!

* Otvori se, zemljo, i procvjetaj spasenjem da sazrije izbavljenje!

Pomolimo se:

Bože, Ti nas svake godine veseliš dočekom rođendana našega Spasitelja, Tvoga Jedinorođenca. Sada ga s radošću primamo kao Otkupitelja, a kad dođe suditi, daj da ga ugledamo bez straha, našega Gospodina Isusa Krista, koji s Tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bog u sve vijeke vjekova. Amen.

Drugi dan

Vječna Riječ uzela je tijelo u krilu Blažene Djevice Marije

U ime Oca ...

* Bože, u pomoć mi priteci.

* Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu...

1. Vječna Riječi nebeskoga Oca! Došla si na ovaj svijet koji je bio zastrt tminama idolopoklonstva, da ga rasvijetliš uzevši ljudsko tijelo; smiluj se našoj nevolji i izbavi nas iz ropstva grijeha.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

2. Mudrosti nestvorena, koja si, hoteći uzeti našu narav, odabrala za majku najčistijeg i najsvetijeg stvora, Blaženu Djevicu Mariju, daj da izbjegavam društvo onih osoba koje su mi bile ili bi mi mogle biti grešna prigoda.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

3. Isuse, Bože i čovječe, koji si nakon začeca po Duhu Svetom ukrlu Blažene Djevice Marije sam sebe prikazao na muku i smrt za naše otkupljenje, daj nam milost da s Tobom i mi svoj život prikažemo nebeskom Ocu. Od Njega smo ga primili, daj da ga Njemu na slavu i proživimo.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

Treći dan

Isus boravi devet mjeseci u djevičanskom krilu preblažene Marije

U ime Oca ...

* Bože, u pomoć mi priteci.

* Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu...

1. Božanski Posredniče! Kroz devet mjeseci koje si proboravio u neokaljanom krilu Marijinu, nisi propustio dar molitve.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

2. Posvetitelju duša, koji si još prije rođenja, nošen od Blažene Djevice Marije u pohod Elizabeti posvetio dušu svoga preteče, molimo Te, po istoj svojoj Majci, posveti i naše duše.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

3. Božanski Otkupitelju, koji su u kući Elizabetinoj, svojoj Majci u hvalospjevu Veliča duša moja Gospodina udahnuo čuvstva zahvalnosti i poniznosti, molimo Te da i nama udijeliš isti duh.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

Četvrti dan

Rođenje Isusovo u betlehemskej štali

U ime Oca ...

* Bože, u pomoć mi priteci.

* Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu...

1. Strpljivi Isuse, Ti si kao dijete, odbijen od nezahvalnih Betlehemaca koji te ne primiše u svoje domove, htio biti rođen u štali, gdje su Ti kao kolijevka služile jaslje, kao postelja malo slame, agrijao Te dah dviju životinja. Udijeli mi milost da strpljivo podnosim tegobe i protivštine koje me u životu snalaze.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

2. Preljubazni Isuse, Ti si, sjedinivši sa svojom božanskom osobom, nježno djetinje Tijelo i savršenu ljudsku dušu, htio čovječjem srcu pokazati neizrecivu ljupkost svoga djetinjstva. Moli-mo Te, užezi u našim srcima žarki plamen svoga prečistog Srca.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

3. Isuse, dostojni svakog poklona, Tebi su se, čim si došao na svijet, kao djetetu, a ujedno i kao kralju neba i zemlje, poklonili svi nebeski anđeli. Učini da svojim jezicima nikada ne izrečemo uvrede protiv Tebe, nego da vazda hvalimo i slavimo Tvoje sveto ime.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

Peti dan

Dobra dana svijetu po Djetecu Isusu

U ime Oca ...

* Bože, u pomoć mi priteci.

* Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu...

1. Dobrostivi Isuse, koji si kao knez mira obećan ljudima dobre volje u obličju djetesca donio mir svijetu; udijeli našim dušama i svetoj Crkvi onaj mir koji Ti jedini možeš dati.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

2. Jaki Isuse, Ti si Bog vojska, a kao dijete si došao na svijet da savladaš neprijatelje: putenost, protivnički svijet i đavla. Daj da i mi, boreći se, pobijedimo na zemlji, te se uzmognemo s Tobom veseliti na nebesima.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

3. Preljubazni Isuse, Ti si došao u obličju nejakog djeteta da na zemlji upališ oganj božanske ljubavi. Užezi oganj u srcima našim, uništi u njima sve grešno i zapali nebesku ljubav.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

Šesti dan

Isus je Put, Istina i Život

U ime Oca ...

* Bože, u pomoć mi priteci.

* Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu...

1. Božanski Spasitelju, Isuse, Ti si jedini put kojim se dolazi u blaženstvo; ne dopusti da ikada zastranimo sa staze Tvojih svetih zapovijedi.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

2. Božanski Spasitelju, Isuse, Ti jedinisi Istina koja rasvjetljuje naše pameti u tminama ovoga svijeta; primi kao znak naše vjernosti i odanosti naš razum i umnoži u našim dušama dragocjeni dar vjere.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

3. Božanski Spasitelju, Isuse, Ti si pravi život izvan kojega ne postoji drugo osim smrti; daj mi milost da se od Tebe nikada ne rastavim, ni u ovom ni u budućem životu.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

Sedmi dan

Dijete Isus, uzor siromaštva, odricanja i samozatajnosti

U ime Oca ...

* Bože, u pomoć mi priteci.

* Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu...

1. Presveti Isuse, uzore najvećeg i dragovoljno prihvaćenog siromaštva: iščupaj iz naših srdača svaku neurednu sklonost prema zemaljskom bogatstvu i daj da nam prevelika ljubav prema vremenitim dobrima ne zapriječi postizavanje vječnih dobara.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

2. Presveti Isuse, koji si nas već kao dijete u penicama učio da se ne osvrćemo na krive sudove svijeta, rasvijetli nas da spoznamo njegovu taštinu i prolaznost i daj da nas nikakvi ljudski obziri ne pokolebaju u djelovanju prema Tvojem svetom nauku

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

3. Presveti Isuse, koji si nam već u svome djetinjstvu dao tako veliki primjer samozatajnosti, daj nam milost da svoje neuredne strasti zauzdamo i nadvladamo, i da nikada ne učinimo nešto što bi moglo ražalostiti Tvoje presveto Srce.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

Osmi dan

Dijete Isus uzor poslušnosti, poniznosti i čistoće

U ime Oca ...

* Bože, u pomoć mi priteci.

* Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu...

1. Poslušni Isuse, koji si bio primjer i učitelj savršene poslušnosti, jer si naredbe svoga poočima Josipa i svoje Majke Marije priznavao voljom svoga nebeskog Oca, daj da i mi u naredbama svojih poglavara priznajemo i poštujemo volju Božju.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

2. Ponizni Isuse, koji si nam samoga sebe stavio kao uzor duboke poniznosti, ne dopusti da svoja djela okaljamo taštom slavom i ohološću.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

3. Prečisti Isuse, koji si nam cijelim svojim bićem bio ogledalo savršene čistoće, očisti našu pamet i ulij nam u srce mržnju prema svemu što bi moglo povrijediti svetu čistoću.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

Deveti dan

Dijete Isus, uzor samoće, krotkosti ljubavi

U ime Oca ...

* Bože, u pomoć mi priteci.

* Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu...

1. Presveti Isuse, koji si nam dao tako divan primjer samoće, daj da težimo za tim da budemo veliki pred Tvojim licem, a ne da se pokazujemo velikima pred svijetom.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

2. Presveti Isuse, pravi Jaganjče Božji, koji si krotkošću upravljao svijetom, molimo Te, svojom milošću stišaj sklonost naše srdžbe i učini da naša srca budu krotka poput Tvojega srca.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

3. Presveti Isuse, koji nas već kao dijete ležeći u štali na slami poučavaš o ljubavi prema bližnjemu, molimo Te omekšaj naša srca i udahni u njih onu ljubav koja ne ljubi samo riječima nego djelima i žrtvama koje bližnjemu služe na duhovnu i tjelesnu korist.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

Molitva na dan rođenja Isusova

U ime Oca ...

* Bože, u pomoć mi priteci.

* Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu...

1. Divno srce Djeteta Isusa, koje si one noći u tišini kucalo iz žarke ljubavi prema svom nebeskom Ocu i prema svim ljudima koje si otkupio; daj nam milost da sada i u vječnosti budemo di-onici spasonosnih djela Tvoje ljubavi.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

2. Ljubazno Srce Djeteta Isusa, koje si učinilo da su se u Tebe zaljubili anđeli i ljudi, koji dođoše da Ti se poklone u betlehenskoj štalici; daj da te sve više spoznajemo, da Te ljubimo i da Ti cijeloga svog života sve vjernije služimo.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

3. Presveto Dijete Isuse, koje si primilo poklon vrijedan, ime Isus, ime koje slave nebesa, koje je spasilo zemlju, a pred kim dršće pakao; daj nam milosti upravljaj našim dušama kad god zazivamo Tvoje sveto Ime uz imena Josipa i Marije.

Oče naš... Zdravo Marijo...Slava Ocu...

*Slava Bogu na visini!

*I na zemlji mir ljudima dobre volje.

Pomolimo se:

Dopusti, molimo svemogući Bože, da nas rođenje Jedinorođenoga Sina Tvoga oslobodi od jarma svakoga grijeha, koji s Tobom živi i kraljuje u vijeke vijekova. Amen.

Božansko Djetesce, čije su rođenje navijestili anđeli, komu su se pastiri u smjernoj ljubavi klanjali, a mudraci Te s istoka slavili kao kralja i darivali te otajstvenim darovima; u dubokoj poniznosti padam pred Tvoje svete noge i molim oprostjenje, milost i milosrđe za sebe i sav svijet. O, dobro betlehemske Djetesce, ja Te ljubim i očima svoje duše gledam u Tebi kralja kraljeva i spasitelja svijeta. Uvijek ću slaviti Tvoje milosrđe; pred Tobom padam na koljena s Tvojom vazda djevičanskom Majkom, s Tvojim anđelima i svetima i klanjam Ti se čitavim svojim srcem. Okreni, predobri Mali Isuse, iz jaslica svoje blago lice k nama da za Tebe živimo i da Te u sve vijeke slavimo. Amen.

MOLITVA MALOM ISUSU SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA

I mene si, premilosrdni Mali Isuse, u svojoj prevelikoj ljubavi učinio pastirom; dopusti, da se ja onim predobrim prvim pastirima, koje je Tvoj anđeo napatio neka idu k Tebi da ti se u Betlehemu poklone, pridružim. Evo me s malim janjetom u naručju pred Tvojim jaslicama gdje ležiš na slami povit u pelene, gdje dršćeš od zime i vidim gdje nad Tobom dišu dvije životinje, da svojom parom čine da ne zebe svega svijeta Bog. Preko ruku nježne Majke Tvoje i naše, prikazujem ti ovo janješce, kongregaciju Služavki Tvoga presvetog imena, moleći Te ponizno da ga milostivo primiš u svoje okrilje.

Premilostivi Isuse, daj po svojoj predobroj Majci njima svima, a i meni, krotkost, poniznost, strpljivost, čistoću, čednost, ljubav, poslušnost, što svakoga koji te krjeposti ima, Tebi čini ugodnim i na putu ovoga života k tebi vodi. O, utisni duboko u srca naša te svete krjeposti kojima si se ti odlikovao kroz sav život svoj.

O preljubazni Isuse, daj nama, poradi Tvoje božanske časti, da mi odsada samo za Tebe živimo i da ne znamo ni za kakvu drugu radost, nego za tu da samo tebe ljubimo i jedino Tebi služimo. Budi Ti naša jakost u našim napastima i borbama, da ih mi Tebi na slavu snažno prevladamo i u Tvojim vjernoj

službi do kraja svoga života ustrajemo te primimo krunu vječnoga života u Tvojem kraljevstvu nebeskom gdje Ti s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga živiš i kraljuješ u sve vijeke vjekova. Amen.

Sve molitve u potpunosti su preuzete iz *Molitvenika sestara Služavki Maloga Isusa U slavu Malom Isusu*, Zagreb 2009.

**IV. DIO
DODATAK**

KRATKI ŽIVOTOPIS **SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA**

Josip Stadler je rođen u Slavonskom Brodu 24. siječnja 1843. u skromnoj obrtničkoj obitelji Đure i Marije, rođ. Balošić. U jedanaestoj je godini ostao siročić te je za njega skrb preuzela dobra brodska obitelj Oršić. Školovanje završava u rodnom gradu, zatim u nadbiskupskom sirotištu u Požegi i Zagrebu te u Rimu gdje na Papinskom sveučilištu Gregoriana završava filozofiju i teologiju.

Za svećenika je zaređen 1868. u Rimu, a potom se vraća u Zagreb gdje djeluje kao gimnazijski profesor u Sjemeništu, a kasnije i kao sveučilišni profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu. Papa Leon XIII. imenovao ga je 1881. prvim vrhbosanskim nadbiskupom obnovljenog biskupskog sjedišta u Sarajevu.

Apostolskim žarom u Bosni razvija vrlo živu djelatnost na vjerskom, prosvjetnom, kulturnom i nacionalnom polju. Diljem Nadbiskupije gradi i obnavlja crkve i samostane, odgojne ustanove i sirotišta. U Sarajevu je sagradio vrhbosansku Prvostolnicu, bogoslovno sjemenište s crkvom sv. Ćirila i Metoda, Kaptol i Nadbiskupski dvor; sjemenište i gimnaziju u Travniku. O njemu se s pravom može reći da je preporoditelj i duhovni obnovitelj Bosne.

Jedno od njegovih velebnih djela je i Družba sestara Služavki Maloga Isusa koju je utemeljio 24. listopada 1890. godine u Sarajevu da vodi skrb za siromašnu i napuštenu djecu, starije i nemoćne i za siromahe uopće. Istaknuo se dobrotvornim radom u okviru kojeg je u Sarajevu podigao sirotišta „Betlehem“ i „Egipat“ u kojima je zbrinuta brojna siročad. Za narod je bio „otac sirotinje“. Živio je sveto i isticao se brojnim krepostima. Bio je veliki molitelj i štovatelj presvetog Srca Isusova kojemu je posvetio i svoju Nadbiskupiju. Također je na poseban način štovao Blaženu Djevicu Mariju, a omiljeni predmet njegovog razmatranja i nadahnuće za djelovanje bilo je otajstvo Isusovog Utjelovljenja.

Umro je u Sarajevu u 75. godini života, na svetkovinu Bezgrešnog Začeca, 8. prosinca 1918. Tijelo mu počiva u sarajevskoj katedrali u grobu na kojemu je 12. travnja 1997. molio i papa Ivan Pavao II. Crkveni postupak za njegovo proglašenje svetim počeo je u Sarajevu 20. lipnja 2002. godine.

30. travnja 2008. završen je postupak beatifikacije sluge Božjega Josipa Stadlera na dijecezanskoj razini, a 30. svibnja, na blagdan Presvetog Srca Isusova iste godine svi spisi s ove razine predani su Kongregaciji za kauze svetaca u Rimu. Sada je u tijeku rimska faza postupka.

MOLITVA ZA PROGALAŠENJE BLAŽENIM SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA

Oče naš, koji si izvor i počelo svetosti, od Tebe nam dolazi svaki dobar dar. Ti si slugu svojega biskupa Josipa Stadlera postavio za pastira Crkve vrhbosanske u posebno složenim i teškim vremenima. On, otac sirotinje, odano je i vjerno služio Tebi, te je revno navješćivao radosnu vijest spasenja. U svakom čovjeku, posebno u malenima, siromašnima i onima kojima je potrebna pomoć, pažljivo je gledao svojega brata i sestru u Tvome ljubljenom Sinu Isusu Kristu. Smjerno Te molimo, udostoj se proslaviti ga čašću oltara kako bi njegov primjer svemu Tvome puku bio snažan poticaj, njegov nauk pouzdan oslonac, a zagovor čvrsta zaštita i sigurna okrjepa. Molimo Te, udijeli nam po njegovim zaslugama milost da Ti u sve dane svojega života vjerno služimo u svetosti duše i tijela napredujući na putu vječnoga spasenja; po Kristu Gospodinu našem. Amen.

KORIŠTENA LITERATURA:

Dedić, s. M. Mirjam (prir.), *Josip Stadler u središtu božanske ljubavi*, Zagreb-Sarajevo, 2004.

Dedić, s. M. Mirjam, Radan, s. M. Annemarie (prir.), *Utemeljiteljeva pisma sestrama*. Zagreb-Sarajevo, 2000.

Olujević, s. Irena, Pobožnost prema Djetetu Isusu u Crkvi u vrijeme osnutka Družbe, u: *Sto godina u službi Maloga Isusa*, Zagreb, 1994.

Piljić, s. Marina (prir.), *Izreke sluge Božjega Josipa Stadlera za Apostolat molitve Srcu Isusovu i Malom Isusu*. Sarajevo, 2004.

Molitvenik sestara Služavki Maloga Isusa U slavu Malom Isusu, Zagreb, 2009.

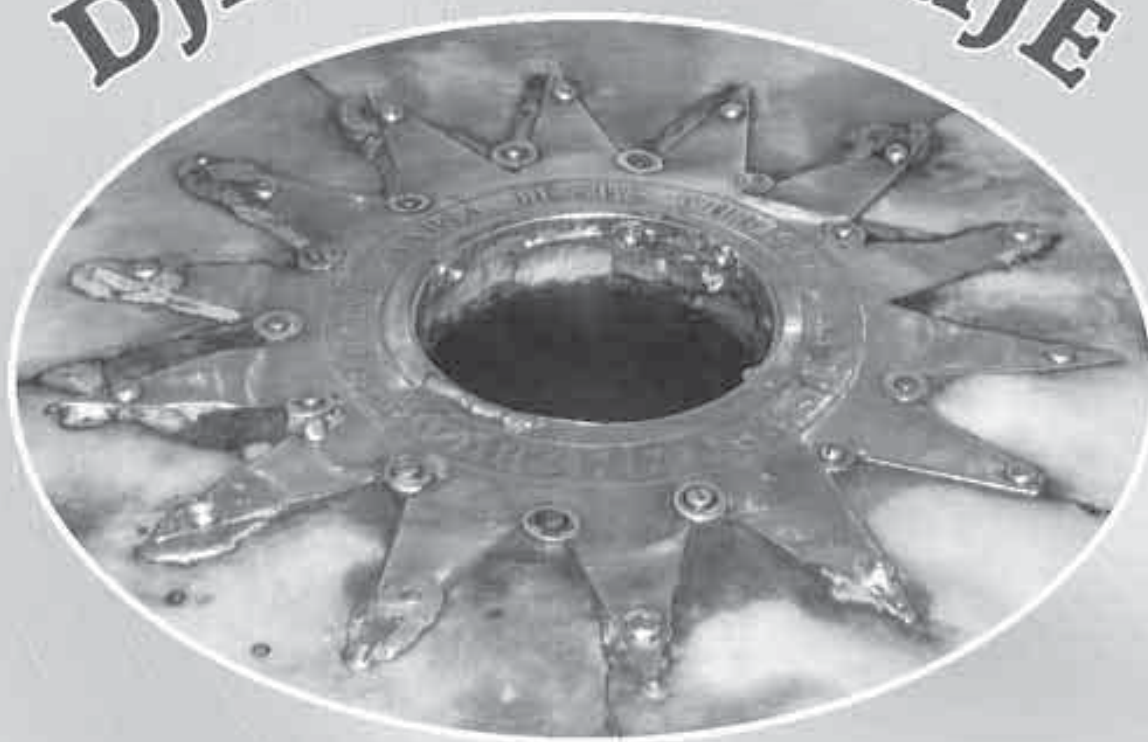
Zwiefelhofer, s. Krescencija, *Povijest Družbe sestara Služavaka Maloga Isusa*, Zagreb – Sarajevo, 2000.

SADRŽAJ

PREDGOVOR.....	5
I. O POBOŽNOSTI DJETETU ISUSU.....	7
II. IZ DUHOVNE BAŠTINE SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA.....	23
III. MOLITVE DJETETU ISUSU.....	35
Litanije u čast božanskog Djeteta Isusa.....	37
Krunica na slavu Maloga Isusa.....	39
Molitva Malom Isusu.....	42
Devetnica u čast Malomu Isusu.....	43
Molitva Malomu Isusu sluge Božjega Josipa Stadlera.....	55
IV. DODATAK.....	57
Kratki životopis sluge Božjega Josipa Stadlera.....	59
Molitva za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera.....	61
Korištena literatura.....	62

Ovom je zvijezdom u Betlehemu
označeno mjesto rođenja Isusa Krista

**OVDJE JE OD
DJEVICE MARIJE**

ROĐEN ISUS KRIST

**OVDJE JE OD
DJEVICE MARIJE**

ROĐEN ISUS KRIST